

Het Nationale Theater

Programma **The Children**

Welkom

Geen mens is een eiland

Eric de Vroedt

regisseur van
The Children

De afgelopen decennia zijn wij opgevoed met een gitzwart mensbeeld. Vanaf de jaren '80, in het neoliberale tijdperk, werd ons geleerd dat de mens een egoïstisch wezen is, vol hebzucht en concurrentiedrift. En dat was prima, want: greed is good en brengt de wereld vooruit. In het neoliberale utopia mocht de mens, bevrijd van verblindende ideologieën, eindelijk helemaal zichzelf zijn. Een eiland.

Maar klopt dit verhaal wat wij over onszelf vertellen eigenlijk wel? Is de mens doorgaans niet even hulpvaardig en sociaal betrokken – of probeert ie dat niet tenminste te zijn? Wie in nood zit wordt doorgaans niet in de steek gelaten. We gaan niet alleen voor ons eigen hachje. We zoeken continu verbinding, met onszelf en elkaar.

De personages in Kirkwoods stuk zijn kinderen van hun tijd, individualisten die geleerd hebben alles uit het leven te halen dat erin zit en volop te gaan voor het genot. Maar nu het erop aankomt, dringt het dilemma zich op: wegduiken of verantwoordelijkheid nemen? Zorgeloos blijven groeien of de rotzooi opruimen die zij hebben

veroorzaakt? Met vallen en opstaan, zonder enige garantie, proberen deze mensen *goed te doen*.

De aanpak van de gigantische klimaatcrisis begint bij het besef dat we al decennia opgezadeld zitten met een verkeerd verhaal over wie wij zijn. De mens is tot veel meer in staat dan inhagigheid en vernietigingsdrang. *The Children* toont onze ware aard – waar we misschien even aan moeten wennen. Het stelt ons een levenshouding voor die we de komende decennia keihard nodig zullen hebben.

*Geen mens is een eiland,
in zichzelf besloten;
elk mens is een stukje continent,
deel van het vasteland.
Als een kluit aarde wegspoelt in zee,
krimpt Europa,
of als een klip wegspoelt,
of het huis van je naaste of dat van jou.
Elk sterfgeval neemt iets van mij weg,
omdat ik deel uitmaak van de mensheid;
vraag daarom nooit
voor wie de doodsklok luidt;
zij luidt voor jou.*

– John Donne, *No man is an island*, 1624

Synopsis

Ik weet niet hoe minder te willen

Hazel en Robin zijn twee gepensioneerde kernfysici, die na een ramp in een kerncentrale hun intrek hebben moeten nemen in een vakantiehuisje, net buiten het besmette gebied. Robin betreedt nog iedere dag de Zone om de koeien te verzorgen op de hobbyboerderij die ze na hun pensionering zijn begonnen. Dan staat plots een schim uit het verleden voor de deur,

Rose. Bijna veertig jaar hebben ze haar niet gezien. Zij was met hen een van de pioniers die destijds de centrale ontwierpen. Maar al gauw verliet zij Engeland en vertrok zij naar Amerika. Wat komt ze doen? Is ze hier alleen maar voor *old time's sake*, om herinneringen op te halen? Dan doet Rose een verbluffend voorstel, dat hun toekomst radicaal zal omgooien. Hun scenario van een rustige, welvarende oude dag zal herschreven moeten worden. Zinnige arbeid is gevraagd. De verwachtingen over de verdere invulling van het leven na het pensioen zullen op de helling moeten worden gezet...

Ten gevolge van de bevolkingsexplosie en de economische ontwikkeling van de afgelopen eeuw is de ecologische 'voetafdruk' van de mensheid alleen al in de periode 1961 tot 2003 tweeënhalf maal groter geworden. Dat heeft voor het eerst in de geschiedenis tot gevolg gehad dat vanaf ongeveer 1985 de totale aanwezigheid van mensen op aarde de biocapaciteit van de aarde heeft overschreden, dat wil zeggen het regeneratieve vermogen van de planeet om haar

ecosystemen in stand te houden. Op dit moment is deze ecologische overbelasting circa 20 tot 25 procent. Met andere woorden: de activiteiten van de menselijke, technische en industriële sfeer zijn zodanig van omvang geworden dat ze die van de biosfeer te boven gaan. Het onvermijdelijk gevolg is dat allerlei ecosystemen tekenen van overbelasting, verstoring en uitputting beginnen te vertonen.

- Ton Lemaire, *De val van Prometheus*

Schrijfster

Lucy Kirkwood en *The Children*

Lucy Kirkwood
schrijfster van
The Children

Lucy Kirkwood (1984) werd geboren in Leyton, onder de rook van Londen, maar koos tien jaar geleden heel bewust voor de rust van het platteland aan de Engelse oostkust. Daar woont ze niet ver van de kerncentrale van Sizewell, die in het duingebied bij de Noordzee is gebouwd, ongeveer op dezelfde breedtegraad als Den Haag. Het landschap van het graafschap Norfolk vormt het decor waartegen de gebeurtenissen van *The Children* zich afspelen.

Over de totstandkoming van *The Children* zei Lucy Kirkwood:

"Ik zocht al een tijdje naar een manier om over klimaatverandering te schrijven. Maar ik wilde dat het werd gedreven door emotie in plaats van intellect. Toen kreeg je de gebeurtenissen in Fukushima, de verschrikkelijke ramp daar. Er was een groep gepensioneerde werknemers die vrijwillig de centrale inging om hem veilig te maken. En toen bracht het hele land ook nog zijn energieverbruik vrijwillig terug. Dat lukte omdat iedereen er vlijtig en bedachtzaam aan meedeed, omdat men zich beschouwde als deel van een groter geheel. Het idee dat Groot-Brittannië dat zou doen was ondenkbaar."

De kernramp in *The Children* is niet het rechtstreekse gevolg van klimaatverandering, maar vormt wel het brandpunt van gebeurtenissen en gesprekken waarin de schrijfster middels haar personages reflecteert op het huidige economische systeem dat de mensheid het tijdperk van het Antropoceen heeft binnengeleid. En waarin we nu, meer en meer, de gevolgen ondervinden van snel veranderende klimatologische omstandigheden die in gang zijn gezet door onze nijvere, en vaak al te inhalige, menselijke aanwezigheid hier op aarde.

"De overgrote meerderheid van de schrijvers woont in de stad. Romans zijn, als literair genre, ook altijd over urbane thema's gegaan, althans de aandacht is in de loop van de twintigste eeuw naar de stedelijke ervaring verschoven. En dus kunnen schrijvers zich die andere wereld nauwelijks meer voorstellen, het leven met de natuur, het omgaan met natuurgeweld. Moderne kunst en literatuur zijn in toenemende mate urbaan en abstract georiënteerd. Op het refereren aan de werkelijkheid van de natuur en het klimaat wordt neergekeken. Kijk naar de schilderijen in dit hotel, stuk voor stuk abstracte werken. Die gelden als smaakvol, een landschap is ordinair."

- Amitav Ghosh, *De Volkskrant*, 15/2/19

Het Nationale Theater

Hoe The Children Het Nationale Theater veranderde

Welke wereld geven we door aan onze kinderen?

In *The Children* krijgen babyboomers de rekening gepresenteerd van hun eigen kortetermijndenken. Wat zeg jij straks tegen jouw kinderen en kleinkinderen, als ze je vragen: "Waarom heb jij er niets aangedaan toen je de keuze had?". Die vraag stelden wij van Het Nationale Theater ons ook. Voor *The Children* kozen we een meer duurzame manier van produceren. Alle kostuums zijn gemaakt met bestaande kledingstukken. Het decor moest dit keer in één vrachtwagen passen in plaats van in twee. En de meubels op het toneel zijn al voor eerdere voorstellingen gebruikt.

Het Nationale Theater heeft een grote kostuumopslag

"Daar kan ik eindeloos uit putten", vertelt kostuumontwerper Lotte Goos. Zo kom ik op verrassende ideeën. We maakten een elegante jas uit twee bestaande jassen voor het personage dat Sylvia Poorta speelt. Normaal gesproken begin ik met een specifiek idee voor een kostuum en ga dan op zoek naar kleding daarbij past. Mijn werkwijze is nu precies omgekeerd. Ik ga uit van wat er al is en daar baseer ik mijn ontwerp op."

We houden elkaar scherp als team

Maze de Boer, scenograaf, zegt: "We wilden *The Children* zo duurzaam mogelijk produceren.

Dat betekent dat je bij elke keuze die je maakt je afvraagt of het ook duurzamer kan. Voor het bouwen van een decor zijn drie vragen belangrijk. Welke materialen gebruik je? Hoe is de technische uitvoering? En hoe behandel je de decorstukken zodat ze lang mooi blijven?"

Rijst klettert net zo goed als water

"Ik kan alvast een kleine spoiler geven. Straks zie je een enorme regenbui op het toneel. Je denkt misschien dat we daar liters water voor gebruiken. In werkelijkheid is het een pak rijst dat we elke avond netjes opvegen. Zo kunnen we het morgen gewoon opnieuw gebruiken."

Deze nieuwe manier van werken voeren we langzaam door in het hele theaterbedrijf

Soms gaat het om kleine ingrepen. Het programmaboekje dat je nu leest is gemaakt van recycled papier. Het Nationale Theater gaat samen met drinkwaterbedrijf Dunea zorgen voor geen flesjes water meer in de pauzes, maar een waterbar. We gaan ook grote veranderingen aan. De komende jaren willen we onze gebouwen energiezuinig maken. Bureau De Groene Grachten heeft veel ervaring met het verduurzamen van historische panden en helpt ons hierbij.

Het Nationale Theater

Seizoen 19/20

**Heidi Pippi Sissi
Ronnie Barbie**

vanaf 1 augustus 2019

Language

vanaf 1 september 2019

Melk en Dadels

vanaf 5 september 2019

Amadeus

vanaf 6 september 2019

The Children

vanaf 11 september 2019

Sexual Healing

vanaf 8 oktober 2019

**De Gebroeders
Leeuwenhart**

vanaf 17 oktober 2019

KLAAS

vanaf 23 november

Bloedlink

11 december

Othello

vanaf 16 januari 2020

Dope

vanaf 3 maart 2020

Trojan Wars

vanaf 10 maart 2020

Leedvermaak trilogie

vanaf 8 april 2020

The Nation

vanaf 24 juni 2020

hnt.nl

"Mensen doen moeilijk
over baby's, maar baby's
hebben een setje van
simpele behoeftes. Eten,
slapen, schoon en droog zijn,
vastgehouden worden.

Da's ook alles wat ik wil.

Nee, ik denk dat de dingen
die jij allemaal wilt veel
complexer zijn."

-
The Children

Credits

Productieleiding
Monique Koppers

Techniek
**Tjitte Meijer (voorstellingsleider),
Marco Alibux, Ivo Pas, Bram van Gameren**

Kap/grime
Lida van Straaten

Educatie
**Sebastiaan van Loenen,
Dimphna van Kempen**

Marketing/communicatie
Ilja Kievit, Marije Bettonviel

Scenefotografie
Sanne Peper

Podcast
Laura van Zuijlen

Decoratier
**Ruud Brouwer (hoofd), Ron van Rijn,
Maite Kragl, Krijn Peters, Dennis de Reijer,
Mick Krijpspijn, Angelique Miedema (runner)**

Kostuumatier
**Iris Elströdt (hoofd), Daan Wieman,
Amanda van Marion, Suet Huy Yung-Ho**

Tourneeorganisatie
Mirjam Overdeest

Jongerenbegeleiding
**Sara Bouman, Celestine van Rijswijk,
Julia Schmitz**

Met dank aan
**Melanie Fissendjits (yoga), Loek de Bakker,
Judith van Ooijen, EPZ Borssele,
Torica Optiek**

The Children

wo 11 sep t/m do 26 dec 2019
première za 14 sep 2019

Rolverdeling

Hazel **Antoinette Jelgersma**
Robin **Stefan de Walle**
Rose **Sylvia Poorta**

Artistiek team

Tekst **Lucy Kirkwood**
Vertaling **Rik van den Bos**
Regie **Eric de Vroedt**

Dramaturgie
Karim Ameer

Regieassistentie
Belle van Heerikhuizen

Scenografie
Maze de Boer

Kostumontwerp
Lotte Goos

Lichtontwerp
Bernie van Velzen

Muziek-/ soundscape
Florentijn Boddendijk, Remco de Jong

Kap-/grimeontwerp
Cynthia van der Linden

Het
Nationale
Theater

Korte Voorhout 3
2511 CW Den Haag
www.hnt.nl